

Discurs del Sant Pare als participants en la canonització

07 d'octubre de 2002

Joan Pau II va concedir una audiència a la Plaça de Sant Pere als assistents a la canonització de Josepmaria Escrivà. "Es podria dir –va assenyalar el Papa– que fou el sant de les coses ordinàries".

Estimadíssims germans i germanes!:

Amb joia us adreço la meva cordial salutació, en aquest dia que segueix el de la canonització del beat Josepmaria Escrivà de Balaguer. Agraeixo a S.E. Mons. Javier Echevarría, Prelat de l'Opus Dei, les paraules amb les quals s'ha fet intèrpret de tots els presents. Saludo amb afecte els nombrosos Cardenals, Bisbes i sacerdots que han volgut participar en aquesta celebració.

Aquesta trobada festiva uneix una gran varietat de fidels, procedents de molts països i pertanyents als ambients socials i culturals més diversos: sacerdots i laics, homes i dones, joves i ancians, intel·lectuals i treballadors manuals. És aquest un signe del zel apostòlic que cremava en l'ànima de Sant Josepmaria.

En el Fundador de l'Opus Dei destaca l'amor a la voluntat de Déu. Existeix un criteri segur de santedat: la fidelitat en el compliment de la voluntat divina fins les últimes conseqüències. El Senyor té un projecte per cadascun de nosaltres, a cadascun confia una missió en la terra. El sant no aconsegueix ni tan sols imaginar-se a si mateix al marge del disseny de Déu: viu només per realitzar-lo.

Sant Josepmaria va ser escollit pel Senyor per anunciar la crida universal a la santedat i per indicar que les activitats comunes que componen la vida de tots els dies són camí de santificació. Es podria dir que fou el sant de les coses ordinàries. En efecte, estava convençut que, per qui viu en una perspectiva de fe, tot és ocasió d'encontre amb Déu, tot és estímulo per l'oració. Vista d'aquesta manera, la vida quotidiana revela una grandesa insospitada. La santedat apareix veritablement a l'abast de tots.

Escrivà de Balaguer va ser un sant de gran humanitat. Tots els qui el tractaren, de qualsevol cultura o condició social, van sentir-lo com un pare, lliurat totalment al servei dels altres, perquè estava convençut que cada ànima és un tresor meravellós; en efecte, cada home val tota la Sang de Crist. Aquesta actitud de servei és patent en la seva entrega al ministeri sacerdotal i en la magnanimitat amb la qual va impulsar tantes obres d'evangelització i de promoció humana en favor dels més pobres.

El Senyor li va fer entendre profundament el do de la nostra filiació divina. Ell va ensenyar a contemplar el rostre tendre d'un Pare en el Déu que ens parla a través de les més diverses vicissituds de la vida. Un Pare que ens estima, que ens segueix pas a pas i ens protegeix, ens comprèn i espera de cadascun de nosaltres la resposta de l'amor. La consideració d'aquesta presència paterna, que l'acompanya a tot arreu, dóna al cristià una confiança infrangible; en tot moment ha de confiar en el Pare celestial. Mai no se sent sol ni té por. En la Creu –quan es presenta– no veu un

càstig sinó una missió confiada pel mateix Senyor. El cristià és necessàriament optimista, perquè sap que és fill de Déu en Crist.

Sant Josepmaria estava profundament convençut que la vida cristiana implica una missió i un apostolat, que som en el món per salvar-lo amb Crist. Estimava el món apassionadament, amb "amor redemptor" (cf. Catecisme de l'Església Catòlica, n. 604). Per això les seves ensenyances han ajudat a tants cristians corrents a descobrir el poder redemptor de la fe, la seva capacitat de transformar la terra. Aquest és un missatge que té abundants i fructuoses implicacions per a la missió evangelitzadora de l'Església.

Promou la cristianització del món "des de dins", mostrant que no hi pot haver conflicte entre la llei divina i les exigències del genuí progrés humà. Aquest sant sacerdot va mostrar que Crist ha de ser l'apex de tota activitat humana (cf Jn 12,32). El seu missatge mou el cristià a actuar en els llocs on es modela el futur de la societat. De la presència activa del laic en totes les professions i en les fronteres més avançades del desenvolupament ha de derivar forçosament una contribució positiva a l'enfortiment d'aquesta harmonia entre fe i cultura de què tan necessitat està el nostre temps.

Sant Josepmaria Escrivà ha gastat la seva vida en servei de l'Església. Els sacerdots, els laics que segueixen els camins més diversos, els religiosos i les religioses troben en els seus escrits una font estimulante d'inspiració. Benvolguts germans i germanes, en imitar-lo amb obertura d'esperit i de cor, disposats a servir les Esglésies locals, esteu contribuint a donar força a l'espiritualitat de comunió, indicada en la Carta apostòlica *Novo millennio ineunte* com un dels objectius més importants pel nostre temps.

M'és grat acabar amb una referència a la festa litúrgica d'avui, Nostra Senyora del Rosari. Sant Josepmaria va escriure un bonic llibre titulat *Sant Rosari* que s'inspira en la infància espiritual, disposició d'esperit pròpia dels qui volen arribar a un abandonament total en la voluntat divina. De tot cor confio a la protecció maternal de Maria tots vosaltres, amb les vostres famílies i els vostres apostolats, i us agraeixo la vostra presència.

Dono les gràcies novament a tots els presents, especialment als qui han vingut de lluny. Us invito, estimadíssims germans i germanes, a portar a tot arreu un testimoni clar de fe, segons l'exemple i les ensenyances del vostre sant Fundador. Us acompanyo amb la meua oració i de tot cor us beneixo, així com les vostres famílies i les vostres activitats.